

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان: ا. م. شیری

۳۰ جون ۲۰۱۱

ناتو یکصدمین روز حمله نظامی به لیبیا را برگزار می کند

ناتو روز دوشنبه ۲۷ جون، یکصدمین روز حمله نظامی به لیبیا را برگزار می کند. انتظار می رود به مناسبت این روز، ۵۰۰۰- مین حمله به مواضع ارتش دولتی انجام گیرد.

در عین حال، به عقیده کارشناسان، در تمام این مدت نیروهای ائتلاف به موفقیت چشمگیری دست نیافتند. اگر چه روزهای اول [حمله]، ارتش لیبیا واقعا به وضعیت شوک دچار شده و از بنگاری عقب نشست، اما در مدت سه ماه بعد، جبهه ها تغییر نکردند. مناطق اجدابیا و میسوراتی کما فی السابق خط مقدم جبهه هستند.

شورشیان فقط در مناطق کوهستانی غرب لیبیا توانستند به سوی طرابلس پیشروی کنند. خبرها حاکی از آن است که آنها تنها ۱۰۰ کیلومتر با پایتخت فاصله دارند ولی تحلیلگران شک دارند که ارتش دولتی اجازه دهد آنها این فاصله را طی کنند.

علاوه بر آن، ناتو واقع بینانه به مسأله نگاه می کند. اوآنا لونگسکو (Oana Lungescu)، سخنگوی پیمان آتلانتیک شمالی اعلام کرد:

«ارتش قذافی سه ماه پیش در اطراف بنغازی مستقر بود و شهر میسوراتی را به آتش کشید. تفاوت را ببینید». خبرهای امروز صبح حاکی از آن است که نمایندگان دولت لیبیا مذاکره با شورشیان بنغازی را آغاز کردند. گفته می شود در این دیدار گویا در باره سرنوشت خود قذافی که همچنان در طرابلس به سر می برد، مذاکره می شود. اما این مسأله منتفی نیست که امروز دادگاه بین المللی حکم بازداشت رهبر لیبیا را که می تواند مانع ادامه گفت و گوها شود، صادر کند.

تحلیل واره مترجم در ارتباط با خبر فوق

این خبر از نگاه ساده اندیشانه، هیچ موضوع تازه ای در بر ندارد و همگان بر موارد آن مطلعند. و لیکن، با کمی تعمق، منظره ای به شدت خوفناک دیگری در مقابل چشم هر تماشاگر بی طرفی ظاهر می گردد. زیرا:

۱- به اساس تعاریف پذیرفته شده، تروریسم:

- یعنی کاربرد نیروی نظامی برای نیل به مقاصد سیاسی، اقتصادی و غیره؛

- یعنی، کشتار و ویرانی برای ایجاد رعب و وحشت در میان مردم؛

- یعنی، زیر پا گذاشتن قوانین و مقررات بین المللی، استقلال و حاکمیت مستقل کشورها و حق تعیین آزادانه سرنوشت خلقها، پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) یک تشکیلات کاملاً تروریستی محسوب می شود.

۲- ناتو یکصد روز پیش به بهانه جعلی دفاع از مردم غیرنظامی لیبیا در مقابل حمله نیروهای دولتی به این کشور حمله کرد.

- اگر در صحت خبر فوق مبنی بر اینکه در یکصدمین روز حمله به لیبیا، ۵۰۰۰- مین حمله به مواضع ارتش دولتی را انجام داده؛

- اگر در خوشبینانه ترین حالت، فرض کنیم که در هر عملیات جنگنده های ناتو ۵ تن از مردم غیرنظامی لیبیا را کشته شده است. بگذریم از اینکه معمولاً کمترین آمار تلفات غیرنظامیان در هر مورد بیش از ۱۵ نفر بوده است، چنین نتیجه حاصل می شود: تا کنون ناتو دست کم ۲۵۰۰۰ هزار نفر غیرنظامی لیبینی را به بهانه دفاع از غیرنظامیان کشته است.

- اگر این منظره رقت انگیز را در کنار مناظر کریه فراری دادن یک میلیون نفر کارگر خارجی از لیبیا، آوارگی و مهاجرت اجباری صدها هزار نفر از مردم این کشور در داخل و خارج از میهن و همچنین خرابی های ناشی از بمبارانهای جنون آمیز مناطق مسکونی و مراکز شهری و آزمایش تسلیحات جدید نظامی بگذاریم، در مجموع یک تابلو شدیداً تهوع آوری از «بشر دوستی» و «دمکراسی» امپریالیستی به دست می آید.

۳- در خبر فوق گفته می شود: «نمایندگان دولت لیبیا مذاکره با شورشیان بنغازی را آغاز کردند... این مسأله منتفی نیست که امروز دادگاه بین المللی حکم بازداشت رهبر لیبیا را که می تواند مانع ادامه گفت و گوها شود، صادر کند». با عطف توجه به اینکه دادگاه بین المللی لاهه درست همان روز ۲۷ جون چنین حکمی را صادر کرد، با قاطعیت تمام می توان گفت: مسأله شورش مسلحانه در لیبیا از همان ابتداء محصول توطئه ها و دسایس امپریالیسم غرب بوده که امروز نیز با استفاده ابزاری از دیوان بین المللی لاهه، اسب تروای دیگر امپریالیسم، در مسیر مذاکره بین شورشیان تحت امر خود با نمایندگان دولت لیبیا موانعی ایجاد می کند.

۴- آیا حکم دیوان کیفری لاهه معتبر است؟

- اگر از نظر دور نداریم که اغلب سازمانها و نهادهای معتبر بین المللی، از جمله آنها و به ویژه شورای امنیت سازمان ملل متحد و دیوان کیفری لاهه پس از تک قطبی شدن جهان از اوایل سالهای ۹۰ سده بیستم، در اثر خیانتهای مزمن دولت مافیائی روسیه و سیاستهای همیشه مرموز چین (کشورهای صاحب حق وتو در شورای امنیت) همواره ضمن تأیید لشکرکشی های استعمارگرانه و تروریسم دولتی کشورهای امپریالیستی (طبق تعریف فوق)، قطعنامه هایی در تحریم کشورهای «نامطلوب» امپریالیسم و حکم تعقیب، بازداشت و محاکمه سران و رهبران ممالک در هم کوبیده شده را صادر کرده اند؛

- اگر فراموش نکنیم که دیوان کیفری لاهه حکم تعقیب و مجازات هیچ یک از سران و مقامات بلندپایه کشورهای امپریالیستی و در رأس آنها امریکا، انگلیس، فرانسه، آلمان، اسرائیل و...، از جمله بیل و هیلاری کلینتون، تونی بلر، جرج بوش، شارون، نتانیاو، باراک اوباما، کامرون، سارکوزی، راس موسن، و بسیاری دیگر را که از جنگهای منجر به تجزیه و مستعمره سازی یوگسلاوی تا اشغال نظامی کشورهای افغانستان، عراق، کشتار خلقهای فلسطین، لبنان، بمبارانهای مستمر روستائیان پاکستان و حمله نظامی به لیبیا، مجموعاً میلیونها نفر از

مردم این کشورها را قتل عام کرده اند، صادر نکرده است، چنین استنتاجی دور از واقعیت نیست که شورای به اصطلاح امنیت سازمان ملل متحد و دیوان کیفری لاهه نقش «اسب ترای» امپریالیسم را ایفا می کنند و قطعنامه ها و احکام فاقد اعتبار قانونی است.

۹ تیر ماه ۱۳۹۰

<http://www.warandpeace.ru/ru/news/view//۵۹۳۷۷>

www.eb۱۳۸۴.wordpress.com